

γνεται γάρ τάδε. Εὐθὺς ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτῷ ἐμπέ-
πτει, τί κατάκειμαι; ἡ δὲ νύξ προβαίνει· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ εἰκὸς τοὺς πο-
λεμίους ἥξειν. Εἰ δὲ γενησόμεθα ἐπὶ βασιλεῖ, τί ἐμποδῶν, μὴ οὐχὶ πάντα
μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότερα παθόντας ὑβριζο-
μένους ἀποθανεῖν; Ὅπως δ' ἀμυνόμεθα οὐδεὶς παρασκευάζεται οὐδὲ ἐπι-
μελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν. Ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ
ποίας πόλεως στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; ποῖαν δ' ἡλικίαν ἐμαυτῷ
ἐλθεῖν ἀναμένω; οὐ γάρ ἐγωγ' ἐτι πρεσβύτερος ἔσομαι, ἐὰν τήμερον προδῶ
ἐμαυτὸν τοῖς πολέμοις. Ἐκ τούτου ἀνίσταται καὶ συγκαλεῖ τοὺς Προξένου
πρῶτον λοχαγούς. Ἐπεὶ δὲ συνήλθαν, ἔλεξεν. Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες λοχαγοί, οὔτε
καθεύδειν δύναμαι, ὥσπερ, εἰμαι, οὐδ' ὑμεῖς, οὔτε κατακείσθαι. ἔτι, ὁρῶν
ἐν οἷσις ἔσμεν. Οἱ μὲν γὰρ δὴ πολέμοιοι δῆλον ὅτι οὐ πρότερον πρὸς ἡμᾶς
τὸν πόλεμον ἐξέφηναν, πρὶν ἐνόμισαν καλῶς τὰ ἑαυτῶν παρεσκευάσθαι·
ἡμῶν δ' οὐδεὶς οὐδὲν ἀντεπιμελεῖται, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα. Καί
μὴν εἰ ὑψησόμεθα καὶ ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰόμεθα πείσσεσθαι; ὅς
καὶ τοῦ ὁμομητρίου καὶ τοῦ ὁμοπατρίου ἀδελφοῦ καὶ τεθνηκότος ἤδη ἀπο-
τεμῶν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν· ἡμᾶς δὲ, οἷς κηδεμῶν
μὲν οὐδεὶς πάρεστιν, ἐστρατεύσαμεν δὲ ἐπ' αὐτόν, ὡς δούλον ἀντὶ βασιλείας
ποιήσοντες καὶ ἀποκτενοῦντες, εἰ δυνάμεθα, τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν; Ἄρ' οὐκ
ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι, ὡς ἡμᾶς τὰ ἔσχατα αἰκισάμενος πᾶσιν ἀνθρώποις φόβον
παράσχοι τοῦ μὴ στρατεῦσαι ποτε ἐπ' αὐτόν; ἀλλ' ὅπως τοι μὴ ἐπ' ἐκείνῳ
γενησόμεθα πάντα ποιητέον. Ἐγὼ μὲν οὖν, ἔστε μὲν αἱ σπονδαὶ ἦσαν, οὐ-
ποτε ἐπαυόμην ἡμᾶς μὲν οἰκτεῖρων, βασιλέα δὲ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ μα-
καρίζων, διαθεώμενος αὐτῶν ὅσῃ μὲν χώραν καὶ οἶαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα
τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δὲ, ἐσθῆτα δέ.
Τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην, ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων
οὐδενὸς ἡμῖν μετεῖη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου⁴² δ' ὠνησόμεθα, ἥδειν ἐτι ὀλί-
γους ἔχοντας, ἄλλως δὲ πως πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια ἢ ὠνούμενους ὅρκους
ἤδη κατέχοντας ἡμᾶς⁴³. ταῦτ' οὖν λογιζόμενος, ἐνίοτε τὰς σπονδὰς μάλλον
ἐφοβούμην ἢ νῦν τὸν πόλεμον. Ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖνοι ἔλυσαν τὰς σπονδὰς,
λελύσθαι μοι δοκεῖ καὶ ἡ ἐκείνων ὕbris καὶ ἡ ἡμετέρα ὑποψία. Ἐν μέσῳ
γάρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ, ἄθλα ὁπότεροι ἂν ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνους
ὦσιν· ἀγωνοθέται δ' οἱ θεοὶ εἰσιν, οἱ σὺν ἡμῖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ἔσονται. Οὗτοι
μὲν γὰρ αὐτοὺς ἐπιρρησάσιν· ἡμεῖς δὲ, πολλὰ ὁρῶντες ἀγαθὰ, στεῆρξῶς
αὐτῶν ἀπειχόμεθα διὰ τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους, ὥστε ἐξεῖναι μοι δοκεῖ ἰέναι
ἐπὶ τὸν ἀγῶνα πολὺ σὺν φρονήματι μείζονι⁴⁴ ἢ τούτοις. ἔτι δ' ἔχομεν σώ-
ματα ἱκανώτερα τούτων καὶ ψύχη καὶ θάληπην καὶ πόνους φέρειν· ἔχομεν
δὲ καὶ ψυχὰς σὺν τοῖς θεοῖς ἀμείνοντας· οἱ δὲ ἄνδρες καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ
μᾶλλον ἡμῶν, ἢν οἱ θεοὶ, ὥσπερ τὸ πρόσθεν, νίκην ἡμῖν διδῶσιν. Ἀλλ' ἴσως
γάρ καὶ ἄλλοι ταῦτ' ἐνθυμοῦνται, πρὸς τῶν θεῶν, μὴ ἀναμένωμεν ἄλλους

⁴² Ἐχοντας χρυσὸν ἢ ἀργύριον. (ἀνθ') ὅτου ἢ (δι') ὅτου. ⁴³ Ἦδειν ὅρκους ἤδη κατέ-
χοντας ἡμᾶς (τοῦ) πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια ἄλλως πως ἢ ὠνούμενους. ⁴⁴ Σὺν φρονήματι
πολὺ μείζονι ἢ οὗτοι.